

DNI ZBOROVEJ DIAKONIE

07.11.2009

Úvodná pobožnosť

Žid 6,1-10

Hlavnou myšlienkou pre Dni zborovej diakonie v tomto roku sú slová 10. verša uvedeného biblického textu: Lebo Boh nie je nespravodlivý, aby zabudol na vašu prácu a lásku, ktorú ste dokazovali voči Jeho menu tým, že ste poslúhovali svätým a ešte aj poslúhujete. Poznajme súvislosť uvedených slov s celkom, aby sme si uvedomili myšlienkovým obzor pisateľa Listu Židom.

Biblický text začína slova: *Preto nechajme teraz začiatočnícke učenie o Kristovi a povznesme sa k dospelosti.* Podľa iného prekladu: Prestaňme stále len obzerať základy Kristovho učenia a usilujme sa pokročiť, postúpiť ďalej. *Neklad'me zase znova základy, hovoriac o pokání z mŕtvych skutkov, o viere v Boha, učení o krstoch, o kladení rúk, o zmŕtvychvstaní a o večnom súde.* Základné pravdy sú podstatné pre všetkých veriacich. Medzi kľúčové princípy, ktoré musí poznať každý kresťan, patrí pokánie, viera, krst, kladenie rúk – požehnanie, vzkriesenie a večný súd i život. S tým sa stretávame aj pri našej službe lásky, diakonii, pokiaľ nám nejde len o to, aby sme mechanicky niečo vykonali – navštívili, zaopatrili, nakúpili, priniesli a odniesli. Ruka v ruke je tu a má byť neprestajne záujem aj o duchovnú stránku tých, o ktorých sa staráme.

Ak počujeme: *A to, ak Boh dovolí, aj vykonáme* – znamená neustrnúť v duchovnom napredovaní, ale dospieť k hlbšiemu pochopeniu duchovných potrieb, viery. Autor uvedeného textu akoby chcel povedať: Skúsenejší kresťania by mali vyučovať mladších kresťanov základom viery. Všetko brať z Božieho slova. Za cieľom, aby všetci pochopili, v súvislosti s predchádzajúcimi kapitolami Listu Židom, že v Ježišovi Veľkňazovi sa naplňajú všetky starozmluvné proroctva. Namiesto dohadov o výhodách a nevýhodách kresťanstva a židovstva – z tých národov pochádzali čitatelia Listu Židom – potrebovali sa naučiť úplne sa spoľahnúť na Krista a svoj život zasvätiť Jemu.

Lebo nie je možné, aby tí, čo už raz boli osvietení a okúsili nebeský dar, tí, čo sa stali účastníkmi Ducha Svätého a okúsili utešenú reč Božiu i silu budúceho veku, a potom predsa odpadli – aby tí boli znova privedení k pokániu, keď na svoju škodu znova križujú Syna Božieho a vystavujú Ho posmechu. **Keď niekto z pohanov prijal kresťanstvo a potom sa odvrátil od neho, znamenalo to oddelenie od cirkvi. V prípade kresťanov zo židovstva to nebolo tak vypuklé, lebo predsa žili náboženským životom, aj keď na starý tradičný spôsob. Ich život sa príliš nezmenil, ale odvrátením sa od Krista, oddelili sa aj oni od Božieho odpustenia. Možno sú to tvrdé slová, ktoré znejú z úst pisateľa Listu Židom na adresu tých, ktorí odpadli – na svoju škodu križujú Syna Božieho a vystavujú Ho posmechu. Pravá svätosť je charakterizovaná úprimnou vierou, odmietanie Krista zasa neverou, bez ohľadu na zdanlivo dobrý život.**

Niektorí vykladači tohto biblického textu si myslia, že sa tie slová týkajú veriacich, ktorí sa vzdali svojho spasenia v Kristovi. Iní sa domnievajú, že sa

týkajú neveriacich, ktorí sa síce priblížili k spaseniu, ale vzápätí sa odvrátili. V oboch prípadoch je však význam tých slov rovnaký. Tí, ktorí odmietnu Ježiša Krista, nemôžu byť spasení. Kristus zomrel raz navždy a nebude znova ukrižovaný. Nikto nemôže byť spasený, len skrze Kristov kríž. Autor Listu Židom však neverí, že jeho čitateľom hrozí strata spasenia – *Ale čo sa vás týka, milovaní, aj keď takto hovoríme, sme presvedčení o lepšom, totiž, že dosiahnete vykúpenie.*

A toto všetko vykreslí obrazom: *Ved' zem, ktorá vpíja dážď, často na ňu padajúci, a plodí užitočnú bylinu tým, pre ktorých býva obrábaná, dostáva sa požehnanie od Boha; ale tá, čo donáša trnie a bodľáče, je neúrodná, blízka kliatbe a jej nekonečným určením je, aby bola spálená.* Zem, ktorá vydáva dobrú úrodu, tej sa dostáva láskavá starostlivosť. Zem, ktorá prináša trnie a bodľáče, musí byť spálená, aby roľník mohol začať od začiatku.

Neužitočný kresťanský život podlieha Božiemu súdu. Nie sme zachránení na základe našich skutkov alebo správania, ale našej skutky dosvedčujú opravdivosť našej viery. Byť v službe pre Krista užitočným, je vážne poslanie. K tomu sme volaní všetci.

Autor Listu Židom vyjadrí svoje presvedčenie a nádej na duchovné dospievanie svojich čitateľov a potom prejde do praktickej roviny a vraví: *Lebo Boh nie je nespravodlivý, aby zabudol na vašu prácu a lásku, ktorú ste dokazovali voči Jeho menu tým, že ste poslúhovali svätým a ešte poslúhujete.* Vo viere poznávame Boha ako spravodlivého a pamätlivého. Máme s tým zaiste vlastné skúsenosti. Hľadá na našu *prácu a lásku*, uvedomme si ako je tu práca spojená s láskou, ktorá smeruje k Nemu, dokazovaná *voči Jeho menu*. Nie je to zbožnosť a viera zahľadená výlučne len na Boha. *Poslúhovali ste svätým*, kresťanom, svojim vlastným. Ak ide o službu lásky a pomoci, ideme cez hranice vlastného spoločenstva.

Prvoradá v tejto službe nie je kto ku ktorému spoločenstvu cirkvi patrí, ale čo potrebuje. *A ešte aj poslúhujete.* Táto služba lásky, diakonia, nikdy nekončí. Vždy sú tu tí, ktorí potrebujú našu pomoc. A verím, že vždy tu budú tí, ktorí budú poslúhovať, slúžiť, budú vidieť zmysluplnosť toho, čo konajú. Prečo? Lebo uverili v Ježiša Krista.
Amen.

Mgr. Vladimír Ferenčík